

שמעון הכסטר
רחוב גרץ 7
ירושלים 93111
טלפון: 053-5318186
ת.ז. 000388587

:

לכב'
עו"ד טלי כהן, סגנית מנהל אגף
נציבות תלונות הציבור

ירושלים, כ"ד אלול תשע"ז
15 ספטמבר 2017

הנדון: תלונה נגד נציבות שירות המדינה – תיק מס 1035396
סימוכין: 1. מכתב עו"ד ע.אבן אליך, מיום 21.8.17 (שהעברת לעיוני)
2. מכתבי אליך מ-31.7.2017

1. ראשית אני מבקש לחזור ולציין כי ע"פ סעיף 6 לחוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות), תשי"ט-1958 מועדי ההתייחסות הנשיים לבקשותי לקבל את נימוקיהם להנחיות לחישוב גימלתי, כפי שעו"ד רון דול עצמו מפרט במכתבו אליך מ-29.5.17, חורגים מהותית מהוראות החוק והתקשי"ר הרלוונטיים (ר' סעיף 1 בסימוכין 2). מכאן שסימוכין 1 במועד זה, גם אם היה נשלח אלי ישירות, אינו משנה את המצב המשפטי לפיו כאמור בחוק "רואים בכך, לענין כל דין, החלטה לסרב לבקשה, **ללא מתן נימוקים**", על כל המשתמע מכך, לרבות בהיבט המשמעותי. התייחסותכם לסימוכין 1 ולאחראים להתנהלות זו צריכה להיות בהתאם.
2. לעצם הענין: בהמשך למה שכתבתי בסימוכין 2, מתברר שגם בסימוכין 1 הנשי"מ ממשיכה להתעלם מטיעוניי ומהשאלות שהצגתי (ר' פרוטם במכתבי אל עו"ד ע. אבן מ-15.3.17 המצ"ב פעם נוספת כנספח א', לנוחיותך), תוך הצגה מטעה של העובדות כמפורט להלן.
3. בסעיף 2 (סימוכין 1) שוב חוזרת הנציבות ומעוותת את "תמצית" טענותיי בדומה למה שתארתי בסימוכין 2 (פיסקה 2.1) - כאילו דרשתי שגמלתי תחושב לפי "ממוצע חשבוני משוקלל מטיב". אין שחר לטענה זו. מעולם לא דרשתי לקבל גמלה לפי ממוצע כזה או אחר. אדרבא! בכל מכתביי ולאורך כל הדרך אני חוזר וטוען שהמושג "ממוצע חשבוני משוקלל" לא קיים כלל בחוזה ואינו אלא המצאה של נוסחת פנסיה שלא סוכמה אתי בתקופת עבודתי ו"הודבקה" כפרשנות לחוזה הנוגדת את החוק והפסיקה כמפורט בסעיפים 4.1 ו-2.3, במכתבי הנ"ל עו"ד ע. אבן (נספח א'). הדברים עולים בברור ממכתבו של מר י. יהודה, מי שהיה סגן ראש מינהל הסגל הבכיר בזמנו מיום 29.8.17, (מצ"ב פעם נוספת- נספח ב') המציין במפורש כי ע"פ סעיף 12 לחוזה, הפנסיה בגין תקופת החוזה צריכה להיות "2% מהמשכורת המעודכנת לפי החוזה בתום תקופת החוזה ("משכורת קובעת לפנסיה") כפול תקופת החוזה **ללא שקלול כלשהו**" (להלן: נוסחת החוזה). מכאן שה"הבהרה" כביכול בסעיף 3 והטיעון בסעיף 4 לסימוכין 1, כאילו הנוסחה במכתבו של מר אהרונב מ-21.8.12 (להלן: נוסחת אהרונב) מתבססת על סעיף 12 לחוזה, אינה נכונה (בלשון נקייה) ובודאי שאיננה "נימוק" לפגיעה הגסה בזכויות הגימלה שלי.
4. גם סעיפים 12-5 לסימוכין 1, אינם אלא מסכת מפולפלת של הטעייה מכוונת, המנסה להצדיק את העובדה שנשי"מ לא אישרה לי את שיטת חישוב הגימלה שאושרה למר פרנקנבורג, שהועסק בחוזה זהה לשלי. ע"פ סעיפים אלו תמצית העובדות שהצדיקו לטענת הנשי"מ את המהלך הזה היו כדלקמן:
א. פרנקנבורג פרש ב-1.2.14. אושרה לו גימלה לפי "ממוצע חשבוני משוקלל" (נוסחת אהרונב).

ב. ב-24.11.14 הוחלט על "מדיניות חדשה" לפיה החל מ-1.11.14 הגמלה של בעלי חוזה בכירים מסוימים, הפורשים לאחר יותר מ-35 שנות שרות, תחושב לפי "ממוצע חשבוני משוקלל מטיב".

יודגש כי לא הובהר לך בהקשר זה כי :

1 : בפועל, עיקרה של ה"מדיניות החדשה" (גימלה לפי "ממוצע חשבוני משוקלל מטיב") היא חישוב הגימלה לפי נוסחת החוזה (שלי ושל פרנקנבורג).

2 : ההחלטה מתייחסת רק לבעלי חוזים שמרכיב גימלתם לפי השכר (הגבוה) של החוזה מוגבל ל-50% מהגימלה הכוללת, גם אם תקופת עבודתם בחוזה היתה יותר מ-50% מתקופת השרות הכוללת. ההחלטה לכן אינה רלוונטית כלל לחוזים הבודדים (כמו שלי ושל פרנקנבורג) בהן אין הגבלה כזו.

ג. מר פרנקנבורג, שפרש 9 חודשים לפני המועד הקובע (1.11.14) "הגיש תביעה לבית הדין לעבודה בטענה כי יש להחיל עליו את המדיניות החדשה" (סעיף 9 בסימוכין 1).

ד. לנוכח התביעה, הוחלט ב-14.12.15 (כמעט שנתיים אחרי שפרנקנבורג פרש) להקדים את תחולת ה"מדיניות החדשה" ל-1.1.14 כך שיחול "במסגרת הסכם פשרה" גם על פרנקנבורג – (אבל לא עלי, משום שפרשתי מוקדם יותר).

השאלות הבאות עולות מאליהן :

• אם לדעת הנש"ם, נוסחת אהרונב תואמת לאמור בחוזה, מדוע חזרה בה הנציבות ובפועל אישרה לפרנקנבורג גימלה לתקופת החוזה לפי נוסחת החוזה, כפי שגם אני דורש?

• מה אילץ את הנש"ם להגיע לפשרה ולשנות למפרע את מועד תחולת ה"מדיניות החדשה", מה עוד שבסעיף 14 לסימוכין 1 טוענת הנציבות עצמה שע"פ פסיקת בג"ץ, אין לכאורה הצדקה להחיל "מדיניות חדשה" של חישוב גימלה על מי שפרש לפני תחולת המדיניות החדשה?

התשובה פשוטה -ומזעזעת :

כל ההסברים הנ"ל מבוססים על שקר גס : בניגוד מוחלט לאמור בסעיף 9 לסימוכין 1 אין בתביעתו של מר פרנקנבורג ולו מילה אחת על המדיניות החדשה או תביעה לקבל גימלה לפי "ממוצע חשבוני משוקלל משופר".

תביעת פרנקנבורג טענה בפשטות שע"פ סעיף 12 לחוזה מגיעה לו קיצבה מליאה (2% לשנה) לפי משכורת החוזה, על כל תקופת החוזה ללא כל שקלול ושהגימלה לפי נוסחת אהרונב אינה תואמת לחוזה, אינה חוקית ואינה מוסרית. **לנש"ם (ולפרקליטות) היה ברור שאין סיכוי שביה"ד יקבל את הטענות המופרך שנוסחת אהרונב תואמת לחוזה.** כדי להמנע מלהודות שנוסחת אהרונב שגויה, הוצגה תביעת פרנקנבורג בפני הממונים –באופן שקרי כאמור, כפי שגם מוצג בפניך- כתביעה להחיל למפרע את המדיניות החדשה, שבפועל תואמת בעיקרה ל"נוסחת החוזה" ובכך יצרה הנציבות קשר, שאינו קיים באמת, בין ההחלטה על ה"מדיניות החדשה" לבין החוזה של פרנקנבורג.

בעזרת הפלפול המתואר בסעיף 11 לסימוכין 1 נתקבל האישור להחיל את המדיניות החדשה רטרואקטיבית למועד הסמוך לפני פרישת פרנקנבורג (1.1.14), ועל בסיסה הושגה "הפשרה" : גימלת פרנקנבורג מחושבת לפי נוסחת החוזה, כפי שהוא תבע ללא קשר ל"מדיניות החדשה", בלי שהנש"ם הודתה שנוסחת אהרונב אינה תואמת לחוזה.

לאחר יותר מ-4 עשורים של שרות בתפקידים בכירים מאד בשרות המדינה אני נדהם מכך ששרות שלטונית מרכזית כל כך כמו נציבות שרות המדינה, מרשה לעצמו לשקר במצח נחושה גם למבקר המדינה (בסעיף 9 הנ"ל) והם פועלים כאילו אין דין ואין דיין.

מן הראוי לציין שבעבר הצדיקה נש"ם בפני את ה"פשרה" בטיעון שקרי אחר, לפיו היה לפרנקנבורג חוזה שונה משלי. טיעון זה נעלם עתה לאחר שהעברתי אליהם מכתב חתום ע"י מר פרנקנבורג הסותר את טיעון הנציבות והמאשר שלא היה כל שינוי בחוזה שלו מאז שחתמו שנינו (ב-1990) על אותו חוזה. (ר' פסקה 3.2.2 בנספח א').

5. לסיכום : בסימוכין 1 ממשיכה נש"ם להתעלם לגמרי מטענתי העיקרית והמרכזית לפיה נוסחת אהרונב אינה תואמת לאמור בחוזה שלי ("נוסחת החוזה"), ולהבנות הנלוות, כפי שגם אני וגם כל המערכת הבינה לאורך כל תקופת עבודתי. ההשוואה לפרנקנבורג, (כמו העובדה שניכו ממני שנים ארוכות את חלקי במימון הפנסיה שלי לפי נוסחת החוזה וטיעוניי האחרים המפורטים בנספח א) אינה לב הטענה אלא רק אחת מהראיות לכך שגם נש"ם עצמה הבינה שהפנסיה המגיעה לי היא כמפורט במכתביי הרבים (ובמכתבו של מר י. יהודה) דהיינו, ע"פ "נוסחת החוזה".

אחזור ואדגיש: בניגוד למשתמע מסימוכין 1, תביעתי מעולם לא היתה להחיל עלי רטרואקטיבית את ה"מדיניות החדשה", שכאמור גם בסימוכין 1 נוצרה רק ב-11.2014, כשנתיים אחרי שפניתי בענין לראשונה (ר' גם פסקה 4.2 לנספח א) וממילא גם סעיפים 13-14 לסימוכין 1 אינם רלוונטיים לעניין ורק זורים חול בעיני הקורא.

עם זאת, אין כמובן מניעה מצדי שהנש"מ תאמץ את הרעיון שהצעתי בסיפא של פסקה 4.2 לנספח א', אם זו הדרך העדיפה בעיניה לאשר לי את המגיע לי ע"פ החוזה.

אני מאד מקוה שהתערבותכם תתקן את העוול המתמשך הנגרם לי.

בברכה

ש. הכסטר